

SCOUT

Izdaja: 1. slovenski skavtski svet - Peggez.

Leto I.

Oktober 1946.

Štev. 1

Rovers, Scouts, Guides and Cubs to day sees the birth of a new endeavour in the publication of "SCOUT"- your paper. I hope that in rallying to its contribution you will unearth unprecedented talents and that in devouring its contents you will find delectable tit-bits, much good instruction and a wealth of good fellowship as will joyfully fill the heart of your founder.

.....

Reverji, Skavti, Skavtinja in volčice zaznamujete danes začetek novega truda z izdajanjem svojega lista "SCOUT". Upam, da boste pri zbiranju tvarine odkrili nove talente in da boste našli pri prebiranju njegove vsebine razvedrilo, mnogo lepih nauk ter obilo dobrih posnemalcev, kar bo z veseljem napolnilo srce vašega ustanovitelja.

F. C. Chalmers

Wing Commander F.C. Chalmers

Director U.N.R.R.A.e.

"Scoutu" na pot

Izvidniki, stopili ste velik, odločen korak naprej s pisanjem in izdajanjem lastnega glasila. Čestitam Vam!

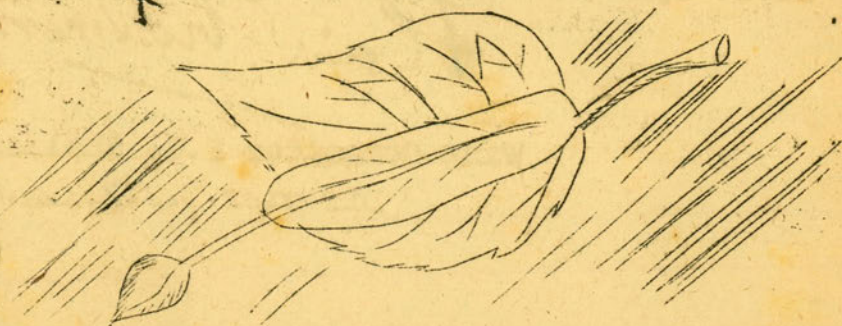
Pripravljajte se za življenje tudi s pisano besedo prav v smislu Vašega gesla: "Bodi pripravljen!"

Glasilo "SCOUT" naj bo odsev Vaše vztrajne duševne in telesne delavnosti in napredka. Izvidniška obljuba skavtov ne sme biti samo formalnost, ne samo izpitno vprašanje in odgovor. Izvidnik mora to, kar je obljubil, tudi stalno in rade volje izvajati. Ravno po izvajanju skavtskih načel v vsakdanjem življenju, ne samo v uniformi in pri skavtskih sestankih, po vodni pripravljenosti za pomoč se dober skavt ob vsakem koraku razlikuje od svojih pevp rečnih sovrstnikov - neskevov - in jim služi v zgled in posnemanje.

Da bi izvidnike, planinke, roverje in volčiče glasilo "SCOUT" vodilo k vsestranskemu napredku v dobri in k "vodni pripravljenosti" želi

Dr. V. Meršol

Dr. Valentin Meršol,
superintendent.



Mi, ki smo še pred kratkim strmeli nad bojno grozo, nad tem divjim krvavim plesom, ki so v njem do blaznosti razdivjane strasti sedele na prestolih, umevamo potrebo naše organizacije. Zdaj vemo, kako strašno manjka v vsem našem življenju srčno kulturo, kako grozno gospoduje brutalna sebičnost, sirovi napuh in ž njira zvezana pollenska brezbržnost nasproti drugim, podla brezbržnost nad trpljenjem, nad umiranjem, nad poteki solza in krvi.

Na nas pa je, da s svojim skavtskim življenjem zgradimo močan jez, ki se bo upiral strahotni opustošenosti naših duš. Naš list pa naj nam bo ogledalo našega skavtskega hotenja in delovanja.

Kaže naj nam resnično skavtsko življenje in nič drugega nočem od njega, kakor da je res skavtski.

Naj bo živ organ skavtske povezanosti. Skavtem bo koristil, kolikor bo skavtsko veljavnega ustvaril.

Zato poreče zmoti, če jo sreča: "Laž si in ti kljubujem!" Ali zlu, ki ga vidi, bo rekel: "Greš si in te odklanjam!" V tej suženjski sedanjosti, v tej srčni stiski našega naroda in dušni onemoglosti človeštva, tudi zanj ni važnejšega dela, kot da oznanja z besedami, ki so mu dane moč in koristnost skavtskih načel in skavtskega življenja.

Svobodno naj se torej razgibljuje dobre sile v njem, in radostno, ker jim ni nikjer meja ne oviro.

A. Z u p a n
stegovodja.

SCOUTU na pot

"Hvalite Gospóda vsa dela Gospodova, hvalite in povelečujte ga vekomaj". Tako so peli trije mladeniči, ki so bili na čudežen način rešeni ognjene peči. Povedali pa so s tem, da mora vsako delo, vsaka stvar služiti v slavo božjo, v slavo istega Boga, ki je začetek in konec vsega stvarstva.

Tudi naš novi list, ki prihaja danes prvič na svetlo, se mora uvrstiti med število stvari, ki bodo Bogu v slavo. To bo dosegel, če se bo boril za ideale, ki jih ima skavtska organizacija. Vodil nas bo v prelest narave, ki jo je božja roka okrasila z najraznovrstnejšimi čudesi; vodil nas bo v tihe gozdove, ki bodo mirili naše, od silnih bojov utrujene duše; vodil nas bo v divjo lepoto nebotičnih gor, ki tako jeklene voljo mladega fanta, kazal pot na vršace, katerim silni viharji orjejo njen snežne grebene. Učil nas bo iz vsega tega brati sled sence onostranske gloriije, kaor je zapisal naš pesnik.

Našemu "Scoutu" želim, da bi vodil mlada srca po poti čistega veselja, ki ga je božja narava vsa polna, k resničnim življenskim idealom, pri čem od malikovanja snovi, kateremu se je današnji svet prodal. Naj jih vodi k zvesti službi bližnjemu, domovini in Bogu. Vsemogočni pa naj listu pri tem vzvišenem poslu da svoj blagoslov.

Duhovni voditelj.

Č.V.

NAPAD

RAZNI GLASOVI

"Dr, dr, br, nor, hr, hr, oh...."

Tri sto! Bojan že spet smrči. To ti je lenuh brez para. Samo spal bi, pa kvečjemu še jedel. Drugo je pa zanj deveta briga. No, da, ni, da bi se razburjal, saj so počitnice. Hm, počitnice, Kako hitro se bližajo koncu, kakor mala slika na filmu, ki se z blazno naglico suče, se mi zdi.

Šmarjetna gora, čirški in smledniški gozdovi, pa Sv. Jošt in Loški hribi že rahlo pordevajo. Sem pa tja je nacesen med med smrekani in bori že cvrgel svije igličevje in hrast ter bukev, gabor in jelča se porjaveli. Rahel jesenski vetrič pronaša odpadla listje in gabrova krilca padajo urno vrteč se na tla, da izgledajo kakor rahla megla. Jesensko sonce posveti od časa do časa na listje, da se zasveti kakor kup diamantov.

"Čiv, čiv, čiv, čriv.... No, no, ta se je pa skorajžil! Prav predno se je vsedel na najhno najhno vejico droben kraljiček. Pod meno nekje trka žolna. Iznad kokrških pečin se je dvignila jata kavk. "Kra, kra, kra, kra...." Zdaj pa krožijo nad najino utrdbo.

"Tek, tek, --- frrrr...." Žolna je zletela. Le kaj jo je preplašilo? In glej, zdaj se je dvignil še kraljiček. Nekaj gotovo ni v redu.

Zopet je vse tiho. Le tam na Gaštaju brni težek tovorni avtomobil in na postaji puha lokomotiva ogromne stolpe dima.

Kar vrglo me je pekenci. Bojan že zopet dremlje. "Mir, ti zaspanè! Spravi se domov! Pa ti gre in ti vse skvari takle falot! Če misliš tu dremati in smrčati, se pojdi raje učiti za čevljarja. Tam boš dreto vlekel!"

(Dalje)

Č. V.:

PRVO SREČANJE Z NAŠIM USTANOVITELJEM

Lep poznozijski dan. Sonce pošilja le rahle žarke na še precej zamrznjeno zemljo.

Sedim ob oknu in berem. Ne menim se za nobeno stvar okoli sebe, niti ne občudujem tirolskih hribov in prijaznih hiš na njih. Le berem.

Ojoj, saj je že skoraj enajst. Pa še petek in šolska telovadba! Brž se opravi in odhitim.

Sošolci so že stali v vrsti in profesor telovadbe je že klical imena. Ravno prav sem pritekel, da sem še mogel slišati svoje ime.

In nato redovne vaje. Oh, kako sem jih že sit! Leno in zaspano vadimo. Takoj odpro vrata in mahoma se vsi zdravniki. Enkrat začnemo bolje vaditi. Skozi vrata se sliši šepetanje: "U.N.R.R.A.!"

Anglež je. Majhne postave, zvaliko čepico na glavi in z značilne svoje organizacije na njej. Nosi angleški jopič in rumene žanetaste hlače, ki se pod kolena izgubljajo v ogromne gumiaste škornje. V roki drži beležko in svinčnik, nas gleda z bistrimi, vodrimi očmi in si nekaj vneto zapisuje.

Takega sem prvič videl g podpolkovnika Beaton - a, njega, ki nam je vsen svojim skavtom postal tako velik dobrotnik in prijatelj.

1 NAŠ IZLET POD VELIKI KLEK

Upehano so brneli motorji preko Iselsberga. Prvo jutranje sonce je pozdravljalo ledenško dolino, ki je kakor na dlani ležala pod nami. Ko smo pa vstopili v ozko dolino Belo, nas je zopet zajela megla, da smo se zavili v kožuhe. Pogled na Sveto Kri z Velikim Klekom v ozadju nas je zdrnil iz otopelosti, da smo pozabili na mraz in se zazrli v ta gorski biser. Nato nas je vase sprejel gozd, ki se je vedno bolj redčil. Le tu in tam smo še videli starikave mešesne, ki so kakor megočne skale kljubovali viharju.



Še zadnji vzpon in avtomobili so obstali nad ledenikom. Kakor čebele iz panja smo se vsuli iz avtomobilov na bližnji breg in posekli v travo. Po kratkem počitku smo odšli šli na bližnje vrhove uživati krasoto gora.

Klekov vrh se je kopal v soncu in nas s svojo megočnostjo spominjal naših pradedov, ki se nekoč živeli po teh krajih.

Upehani smo se vrnili in pospravili dele naših kuharjev. Čas je tekel in morali smo zopet na avtomobile.

Pri Sveti Krvi smo se malo pomudili in obiskali stare božjepotne cerkev.

Že se nam bližnje gore zastirle pogled na Klek, mi pa smo se pred hladom zopet umaknili v zavetje kožuhov.

Tega izleta, ki nam bo za vedno ostal v spominu, smo bili zelo veseli in smo zanj tudi g. direktorju U.N.R.R.A.o zelo hvaležni.

